விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

தமிழ் மாத இதழ்

(விபஸ்ஸனா: ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தியான முறை)

மலர்: 5 ★ இதழ்: 3 ★ பங்குனி : 2026 ★ விலை: ₹ 2.50/- ★ ஆண்டு சந்தா : ₹ 30/-

தம்மத்தின் இனிமை

ஆண்டு மாநாடு, தம்மகிரி, ஜனவரி 9, 1997, முதன்மை ஆசிரியர்

திரு. **ச.நா. கோயங்கா** அவர்களின் தொடக்க உரை (ஹிந்தியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது).

மதிப்பிற்குரிய பிக்குகளே, மற்றும் எனது அன்பான தம்ம செல்வங்களே:

விபஸ்ஸனா பரப்புதலுக்கான இந்த ஆண்டு மாநாடு மிகவும் இனிமையானதொரு அறிமுகத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது என்றும் இனிமை நிறைந்ததாகவே இருக்கட்டும். இதன் நோக்கம் தம்மத்தைப் பரப்புவதே தவிர, அரசியல் கட்சியை நிறுவுவது அல்ல. இத்தகைய மாநாடுகள் எந்தவொரு அரசியல் நோக்கத்திற்காகவும் நடத்தப்படுவதில்லை. சமூக மற்றும் அரசியல் குழுக்கள் பெரும்பாலும் பதற்றமும் கருத்து வேறுபாடுகளும் நிறைந்த மாநாடுகளை நடத்துகின்றன; நாம் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவிப்போம், ஆனால் தம்மத்தின் களத்தில், இனிமைக்கு பதிலாக கசப்பு வந்துவிட்டால், அது தம்மம் அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தம்மப் பணிகள் எங்காவது முன்னேறிச் செல்லும்போது, ஒருவருடைய அறியாமையாலோ அல்லது பலவீனத்தாலோ, அதர்ம சக்திகள் எழுந்து அத்தகைய நபரை ஆட்கொள்கின்றன; பின்னர் சில செயல்கள் கசப்பான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

தம்மத்தின் பரவல் எத்தகைய சிறு கசப்புணர்வும் இன்றி அமைய வேண்டும். தம்மத்தின் முன்னேற்றம் மெதுவாக இருந்தாலும் அது பரவாயில்லை, ஆனால் அங்கு கசப்போ, பரஸ்பர விரோதமோ இருக்கக்கூடாது. பாலும் நீரும் ஒருமுறை கலந்தால், அவற்றை யாரால் பிரித்தறிய முடியும் என்று போற்றுதலுக்குரிய ஞானி (புத்தர்) மீண்டும் மீண்டும் கூறியுள்ளார். இரண்டும் ஒன்றாக இணைந்துவிடுகின்றன. அதுபோலவே, தம்மத் தொண்டர்கள் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகளைப் போல இணக்கமாக வாழ வேண்டும். எங்காவது இணக்கம் குறைபாடுடையதாக இருந்தால், மற்ற அனைத்துப் பணிகளையும் விட்டுவிட்டு முதலில் அதன் மீது கவனம் செலுத்திச் சரிசெய்யுங்கள்; அது சீரடையவில்லை எனில், அவர்கள் எவ்வாறு தம்மத்தின் விரிவாக்கப் பணியில் ஈடுபட முடியும்? தம்மத் தொண்டர்கள் ஒருவருக்கொருவர் குற்றம் குறை கண்டுகொண்டும், அவதூறு பேசிக்கொண்டும், ஒருவரையொருவர் சிறுமைப்படுத்துவதற்காகக் குழுக்களை அமைத்துக்கொண்டும் இருந்தால், அது தம்மம் அல்ல, மாறாக அது பதவி, அந்தஸ்து, கௌரவம், மரியாதை மற்றும் பணத்திற்குப் பேராசைப்படும் மனிதர்கள் நிறைந்த அரசியல் களம் ஆகும். ஒரு தம்ம அமைப்பில் இது போன்று நிகழக்கூடாது. இங்கே கொடுப்பது மட்டும்தான், கைமாறு கருதாமல் கொடுப்பது மட்டுமே; எதையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. இங்கு உரிமைகள் என்று எதுவும் இல்லை. நாம் நமது முழுத் திறமைக்கேற்ப சேவை செய்கிறோம், அவ்வளவே.

உங்களிடம் ஏதேனும் தவறு நேர்ந்து, அதை நீங்கள் நியாயப்படுத்தத் தொடங்கினால் — "நான் அதை இப்படித்தான் செய்ய வேண்டியிருந்தது; நான் செய்ததுதான் சரி" — என்று வாதிட்டால், சீர்திருத்தம் என்பது கடினம் என்பதைப்

புரிந்துகொள்ளுங்கள். பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்புதான் நீங்கள் ஏதோ ஒரு சிரமத்தை எதிர்கொண்டீர்கள். நீங்கள் விவேகமின்றி ஏதோ ஒரு தவறைச் செய்துவிட்டீர்கள், அது தவறு என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தும், "பார்ப்போம், இது தம்மத்திற்கு நன்மை பயத்திருக்கும்; நான் செய்தது சரிதான். அவர் அதைச் சரியாகச் செய்யவில்லை, அதனால் நான் அதைச் சீரமைத்தேன்" என்று உங்களை நீங்களே நியாயப்படுத்துகிறீர்கள். ஓ சகோதரா, நீ தவறு செய்துவிட்டாய் என்பதை நீயே அறிந்திருந்தும், அதை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தால், பிறகு அதை எவ்வாறுதான் நீ திருத்திக்கொள்ள முடியும்?

தம்மத்தின் களத்தில் ஒரு தவறு நேர்ந்துவிட்டால், முதலில் செய்ய வேண்டியது, அத்தகைய தவறு உண்மையில் நடந்துள்ளதா என்பதைச் சிந்தித்துத் தீர்க்கமாக அறிந்துகொள்வதே ஆகும், அதைத் தொடர்ந்து அந்தத் தவறை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். "நான் இந்தத் தவறை ஒப்புக்கொள்கிறேன்; இது எனது அறியாமை, கவனக்குறைவு அல்லது பலவீனத்தால் ஏற்பட்டது, அல்லது என்னை இந்த வழியில் செயல்படத் தூண்டிய ஏதேனும் அதர்ம சக்தியின் தாக்கத்தால் நிகழ்ந்தது. எதிர்காலத்தில் இது மீண்டும் நிகழாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய நான் உறுதியளிப்பேன்." அவ்வளவுதான். இதன் மூலம் ஒருவன் தம்மத்தின் பாதையில் நடக்கத் தொடங்கி, அங்கிருந்து முன்னேறுகிறான். உலகில் எந்தவொரு சக்தியும் ஒருவனின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க முடியாது; அவன் தொடர்ந்து முன்னோக்கிச் செல்வான்.

ஒவ்வொரு தம்மப் பணியாளரும் இதை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும்: உங்கள் தவறுகளை நியாயப்படுத்தாதீர்கள். ஒரு தவறு நடந்துவிட்டது, ஆனால் எங்கு தவறு நடந்தது என்பதை ஒருவரால் அடையாளம் காண முடியவில்லையெனில், அவர் அந்தத் தவறைப் பற்றிச் சிந்தித்து, அதை எவ்வாறு திருத்துவது என்று ஆராய வேண்டும். ஒரு தவறு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்போது மட்டுமே அதைத் திருத்த முடியும். தவறு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவுடன், அதன் மூடி திறக்கப்பட்டுவிடுகிறது. ஒருவன் தன் தவறுகளை மூடி மறைத்தால், அவன் தொடர்ந்து தவறுக்கு மேல் தவறு செய்து கொண்டேதான் இருப்பான்.

வேலைப்பளு அதிகரித்து வருகிறது, மையங்களும் விரிவடைந்து வருகின்றன. கரும்புத் தோட்டங்களும் பயிர்களும் தொடர்ந்து வளர வேண்டும். கரும்பின் இனிமை உலகம் முழுவதும் பரவ வேண்டும். இருப்பினும், ஒரு புழு அதைத் தாக்கினால், கரும்புச் செடியே கசப்பாகவும் தீமையாகவும் மாறிவிடுகிறது. புழுக்கள் அதைத் தாக்குவதைத் நாம் தடுக்க வேண்டும், அவ்வாறு தாக்கினால், அவற்றை உடனே அகற்ற வேண்டும்.

இப்போது நாம் இங்கு கூடியிருக்கும் வேளையில், ஒரு விஷயத்தை மனதில் ஆழமாகப் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்: இந்தத் தம்மப் பயனுள்ள அறிவை நமது ஞானத்தைக் கொண்டு எவ்வாறு பரப்புவது? நாம் நமது ஞானத்தின் அடிப்படையில் ஆலோசனைகளை வழங்குவோம், ஆனால் அவற்றின் மீது பற்றுதல் கொள்ள மாட்டோம். ஒருவருடைய சொந்தக் கருத்துக்களிலேயே ஒட்டிக்கொண்டிருப்பது (பற்று வைப்பது) ஒரு கடுமையான குற்றமாகும்.

அவர்களின் கருத்து மட்டுமே சரியானது, அவர்கள் சொல்வது எதுவாக இருந்தாலும் அதுதான் சரி என்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். பின்னர் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞரைப் போலத் தங்கள் தரப்பு நியாயங்களை முடிவில்லாமல் வாதிட்டு, ஏன் தங்கள் கருத்து சரியானது, மற்றவர்களின் கருத்து தவறானது என்பதற்கான காரணங்களை முன்வைக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் நேரம் முழுவதையும் நியாயப்படுத்துவதிலேயே வீணடிக்கிறார்கள்.

நீங்கள் உங்கள் கருத்தை மெத்தாவோடு (அன்போடு) முன்வைக்கிறீர்கள், மற்றவர்களும் அதையே செய்தார்கள். மற்றவர்களின் கருத்து உங்களுக்கு உடன்பாடாக இருந்தால், நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள்; இல்லையெனில், உங்கள் கருத்து வேறுபாட்டிற்கான காரணத்தைக் கூறினீர்கள். பின்னர், பெரும்பாலான மக்கள் மற்றவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதை நீங்கள் கண்டபோது, நீங்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். அப்படியே ஆகட்டும். ஒருவனுடைய சொந்தக் கருத்தின் மீதான பற்றுதல் மேலோங்கும்போது, மற்ற நபரின் கருத்து எவ்வளவுதான் சரியானதாக இருந்தாலும், மனம் அதை எதிர்ப்பதிலேயே முழு கவனம் செலுத்துகிறது. இத்தகைய விஷயங்கள் மற்ற துறைகளில் நடக்கலாம், ஆனால் தம்மத்தின் களத்தில் அல்ல.

இந்த மாநாடு நீடிக்கும் வரை, ஒன்றாக அமர்ந்து பேசுங்கள், உங்கள் தம்ம சகோதர சகோதரிகளுடன் உங்கள் அனுபவங்களைப்

பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் என்ன மாதிரியான சிரமங்களை எதிர்கொண்டீர்கள், அதற்கு என்ன தீர்வுகளைக் கண்டீர்கள்? இல்லையெனில், வேறு என்ன விருப்பங்களை பரிசீலிக்கலாம்? ஒருவரோடு ஒருவர் விவாதியுங்கள். நீங்கள் எதில் வெற்றி பெற்றீர்கள், அதை எவ்வாறு சாதித்தீர்கள்? இது போன்ற வெற்றிகள் மற்ற இடங்களிலும் அடையப்பட வேண்டும். எனவே, பணிகள் வளர வேண்டும் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிக்கு வழிவகுக்க வேண்டும். "இந்த வெற்றி எனது பெருமையையும் மரியாதையையும் அதிகரிக்கும்" என்ற உணர்வு இருக்கக்கூடாது. வெற்றி கிடைத்தால், அது அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்கள் பயனடைவதால், மேலும் மேலும் மக்கள் சரியான பாதையைக் கண்டறிவதால் இருக்க வேண்டும். மேலும் சரியான பாதையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மக்கள் தங்கள் துயரத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்கள். மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியில் இந்தத் தூய கருணை கலந்த மகிழ்ச்சியோடு (முதிதா) அனைத்துப் பணிகளும் செய்யப்பட்டால், நீங்கள் உண்மையிலேயே தம்மத்தைக் காண்பீர்கள். தம்மத்தின் களத்தில் செய்யப்படும் பணிகள், தம்மத்தின் வயலில் விதைக்கப்படும் விதைகள், இனிப்பை மட்டுமே விளைவிக்கும். எனவே அனைத்து அன்புடனும், ஒத்துழைப்புடனும், நல்எண்ணத்துடனும் பணியாற்றுங்கள்.

உங்கள் ஆலோசனைகளை நல்எண்ணத்துடன் முன்வையுங்கள். பல்வேறு குழுக்கள் (கமிட்டிகள்) அமைக்கப்படும், அவை தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அனைத்து ஆலோசனைகளும் வந்தவுடன், கடந்த கால முன்னேற்றங்கள், தற்போதைய சூழ்நிலை மற்றும் எதிர்கால இலக்கு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நாம் முடிவெடுப்போம்.

அதன்பிறகு, "நாங்கள் பரிந்துரைத்தது இதுதான், ஆனால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை" என்ற எண்ணத்தில் சிக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். அத்தகைய உணர்வு ஏற்பட்டால், ஒருவருடைய சொந்த ஆலோசனையின் மீது பற்றுதல் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். இந்த பற்றுதல் எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் தீங்கு விளைவிப்பதாகும். ஒருவனுடைய கருத்து மட்டுமே சரியானது என்ற நம்பிக்கை, மாற்று கருத்துக்களைப் பரிசீலிக்க மறுப்பதைக் காட்டுகிறது. அத்தகைய நபர் பெரும்பாலும் மற்றவர்களின் கருத்தைக் கேட்கத் தயாராக இருப்பதில்லை. "ஏன் என் கருத்து கேட்கப்படவில்லை அல்லது செயல்படுத்தப்படவில்லை?" என்ற கேள்வி ஒருபோதும் எழக்கூடாது.

ஒரே ஒரு இலக்குதான்: அதிகப்படியான மக்களுக்கு எவ்வாறு அதிகபட்ச நன்மைகளைக் கொண்டுசேர்ப்பது? அதற்காக நான் என்ன செய்ய முடியும்? நான் என்ன சேவை செய்ய முடியும்? ஒரு முக்கியமான நபராக மாறுவதற்கல்ல, மாறாக மற்றவர்களின் நலனுக்காக. மற்றவர்களின் நலனுக்காக நான் என்ன செய்ய முடியும்? எனக்கு அளவிட முடியாத நன்மை பயக்கும் தம்மம் கிடைத்துள்ளது என்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். நான் எனது சில துயரங்களில் இருந்து மீண்டுள்ளேன், எல்லாவற்றிலும் இல்லாவிட்டாலும், மற்றவர்களும் முழுமையாக மீள்வதற்கான வழியைக் கண்டறிந்துள்ளேன். ஓ, எவ்வளவு பயனுள்ள வழி! மற்றவர்களும் இதனால் பயனடையட்டும். அனைவரும் ஏதோ ஒரு அசுத்தத்தால் (கிலேசங்கள்) அவதிப்பட்டு வருகிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் துயரம் நிறைந்துள்ளது. நன்மைகள் நிறைந்த இந்த அறிவு மக்களைச் சென்றடையட்டும்; அவர்கள் தங்கள் அசுத்தங்களிலிருந்து (கிலேசங்களிலிருந்து) விடுபட்டு, தங்கள் துயரங்களிலிருந்து வெளிவரட்டும். இந்த மங்களகரமான உணர்வு இருக்கும் வரை, நமது நலன் தொடரும், தம்மமும் முன்னேறும்.

இருப்பினும், தம்மத்தின் விரிவாக்கம் என்பது அது நம்முடைய பிரிவைச் சார்ந்தது, புத்த பெருமான் நமக்கு இந்த அறிவைத் தந்தார், எனவே பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் தங்களை பௌத்தர்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது. எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் போது, நாம் கணக்கிடுகிறோம்: எத்தனை பேர்? அதில் என்ன பயன்? மாறாக, எத்தனை பேர் பயனடைந்தார்கள்? அந்த எண்ணிக்கைதான் பயனுள்ளது.

நாம் இதை சுய விளம்பரத்திற்காகச் செய்யவில்லை, மாறாக மக்களின் நலனுக்காகச் செய்கிறோம். ஒரு நபர் தன்னை எந்தப் பெயராலும் அழைத்துக் கொள்ளலாம்; அதில் என்ன இருக்கிறது? தம்மம் உங்கள் வாழ்க்கையில் வர வேண்டும், உங்களை உங்கள் அசுத்தங்களிலிருந்தும் துயரங்களிலிருந்தும் விடுவிக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு இலக்குதான் உள்ளது: துயரப்படும் மக்கள் எவ்வாறு துயரங்களிலிருந்து விடுபடுவது? ஒருவேளை மரணத்திற்குப் பிறகு ஒருவன் துயரத்திலிருந்து

விடுபடலாம், ஆனால் இங்கு இப்போது என்ன நடக்கிறது என்பதற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை என்றால் என்ன பயன்?

இன்று துயரம் நீங்குகிறதா? முயற்சித்துப் பார்த்த பிறகு, எனது மன உளைச்சல் குறைந்திருப்பதை நான் கவனித்தேன். இந்த அறிவைப் பரப்புவதற்கான முதன்மைக் காரணம், முடிந்தவரை பலரின் துயரங்களைப் போக்குவதே ஆகும். வேறு எந்த சுயநல நலன்களும் இல்லை. எண்ணற்ற மக்கள் தங்கள் துன்பங்களிலிருந்தும் துயரத்திலிருந்தும் வெளிவந்துள்ளனர். இதில் நீங்கள் எதையாவது சேர்த்தால், அது ஒரு பிரிவாக மாறிவிடும், ஒரு பிரிவு உருவாகும்போது, தம்மம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, பிரிவு முதன்மை பெற்றுவிடும். பிரிவு முக்கியத்துவம் பெறும். அதை அனுமதிக்காதீர்கள்.

அடுத்த 500 ஆண்டுகளைப் பொறுத்தவரை, தம்மம் முன்னேறி, வெறும் தம்மம் மட்டுமே இருக்கும் நிலைக்கு விரிவடைய வேண்டும். நீங்கள் எந்த நாடு, வர்க்கம், சாதி அல்லது பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்பது முக்கியமல்ல. ஒரு மனிதன் ஒரு மனிதன்தான். அசுத்தங்களால் (கிலேசங்களால்) சிதைக்கப்பட்ட மனித மனம் எப்போதும் மகிழ்ச்சியற்றதாகவே இருக்கும். அசுத்தங்கள் நீக்கப்பட்டால், ஒருவன் துயரத்திலிருந்து விடுபடுவான். போற்றுதலுக்குரிய ஞானி (புத்தர்) நமக்கு இதைக் கற்றுக் கொடுத்தார், ஆனால் அவர் நம்மைப் பிரிவுகளை உருவாக்கச் சொல்லவில்லை. இந்த உன்னதமான தம்மத்திற்காக நமது இதயங்கள் மரியாதையாலும் நன்றியுணர்வாலும் நிறைய வேண்டும், மாறாக “எனக்கு தம்மம் கிடைத்துவிட்டது, புத்தரைப் பற்றி எனக்கு என்ன கவலை?” என்ற எண்ணம் இருக்கக் கூடாது.

அவரது பெயரைச் சொல்வதன் மூலம் அது ஒரு பிரிவை உருவாக்கும் என்று நீங்கள் நினைத்தால், நீங்கள் தம்மத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று அர்த்தம். நன்றியுணர்வு என்பது தம்மத்தை நோக்கிய முதல் படியாகும். தம்மத்தின் இத்தகைய பிரம்மாண்டமான நுட்பத்தைக் கண்டறிந்து அதை நமக்கு வழங்கிய அந்த உன்னத மனிதருக்கு, நாம் மரியாதையையும் நன்றியையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். அந்த மரியாதையை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரே வழி, நாம் தம்மத்தின் வாழ்க்கையை வாழ்வதுதான்; நாம் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக வாழ வேண்டும், அதனால் அவர்கள் அதை நோக்கி ஈர்க்கப்படுவார்கள், மேலும் இந்த பாதையைப் பின்பற்ற மேலும் மேலும் மக்களுக்கு நம்மால் ஊக்கமளிக்க முடியும். இதன் மூலம் மட்டுமே அந்த உன்னத மனிதரின் கடனை நம்மால் அடைக்க முடியும். ஒரு பிரிவோடு நம்மைப் பிணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் இந்தக் கடனை அடைக்க முடியாது. தம்மத்தின் போதனைகளை நாமே பின்பற்றி, மேலும் மேலும் மக்கள் அவரது போதனைகளைப் பின்பற்ற உதவுவதன் மூலமே நாம் நமது கடனைச் செலுத்துகிறோம்.

நாம் எவ்வளவோ பெற்றுள்ளோம்; இதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள்: இந்த அறிவு நமக்குக் கிடைக்காமல் போயிருந்தால், இந்த விலைமதிப்பற்ற மனித வாழ்க்கை எப்படி வாழ்ந்திருக்கும்? தம்மத்தின் பெயரால், நாம் மிகவும் தம்ம வழியில் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வில் மூழ்கி, சடங்குகளைச் செய்திருப்போம். பார்! நாங்கள் இந்த சடங்கை முடித்துவிட்டோம், சரியா? இந்த பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் சடங்குகளை நிறைவேற்றியுள்ளனர், அந்த பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் அந்த பிரிவின் சடங்குகளை முடித்துவிட்டார்கள், மேலும் நாம் எவ்வளவு மதப்பற்றுடன் இருக்கிறோம் என்ற அறிவின் கர்வத்தில் மூழ்கியிருக்கிறோம். இந்த உடை, அந்த ஆடை, இந்த அல்லது அந்த தத்துவ நம்பிக்கை, இந்தத் திருவிழா, அந்தத் திருவிழா, இந்த அல்லது அந்த விரதம் — நான் மிகவும் தம்ம வழியில் இருக்கிறேன்; நான் மிகவும் மதப்பற்றுள்ளவன். ஓ, நமக்கு இது கிடைக்காமல் போயிருந்தால், தம்மத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டோம். மனம் தூய்மையடையவில்லை எனில், தூய்மையான மனதின் நடத்தை ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கவில்லை எனில், அது என்ன வகையான தம்மம்?

எனவே நமது இதயங்கள் மகிழ்ச்சியால் நிறையட்டும்; ஆயிரம் சிக்கல்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு, தம்மத்தின் தூய்மையை நாம் பெற்றுள்ளோம். இப்போது, மனதைத் தூய்மைப்படுத்துவதும், அந்தத் தூய்மையை நம் வாழ்வின் நடத்தையில் கொண்டு வருவதுமே தம்மத்தின் சாராம்சமாகும். இதைத் தவிர, வேறு எந்தக் கருத்துக்களும் இதனுடன் இணைக்கப்படக் கூடாது. ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் தம்மம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா இல்லையா — நடத்தையில் உள்ளதா இல்லையா? இல்லையெனில், அதை எவ்வாறு கொண்டு

வருவது? ஒரு தவறு நடந்துவிட்டால், அதை நாம் எவ்வாறு ஒப்புக்கொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வது? அவ்வளவுதான்; இதுதான் தம்மம். மேலும் மேலும் மக்கள் இந்த தம்மப் பாதையை ஏற்று, தங்கள் சொந்த நலனால் நிறையட்டும்.

ஆனால் ஒருவனுடைய சொந்த நலன் முதலில் வர வேண்டும். பலவீனமாக இருக்கும் ஒருவனால் மற்றொரு பலவீனமான நபருக்கு உதவ முடியாது. ஏழையாக இருக்கும் ஒருவனால் மற்றொரு ஏழைக்கு பணம் கொடுத்து உதவ முடியாது. இந்த தம்மம், இந்த அறிவு, மற்றவர்களுக்குப் பரவ வேண்டும் என்று விரும்பும் ஒவ்வொரு நபரும் முதலில் தம்மத்தில் தனக்குத்தானே உறுதியாக நிற்க வேண்டும். ஒருவன் தம்மத்தில் எவ்வளவு ஆழமாகத் தன்னை வளர்த்துக் கொள்கிறானோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவன் பலவீனமானவர்களுக்கு உதவ முடியும். மறுபுறம், ஒருவன் எவ்வளவு பலவீனமாக இருக்கிறானோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவன் மற்றவர்களுக்கு உதவ முடியாமல் அவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவனாக மாறக்கூடும்.

எனவே எங்கு ஒரு தவறு நடந்துள்ளதைக் கண்டாலும், அதற்குப் பின்னால் ஒரு காரணம் தெளிவாகத் தெரிகிறது: அந்த நபர் தனது சொந்த தியானப் பயிற்சியைக் கைவிட்டுவிட்டார், அதைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. மேலும் அவர் தனது தியானத்தை செய்யவில்லை எனில், அவர் தம்மத்தில் முதிர்ச்சியடையவில்லை. பிறகு அவர் எவ்வாறு மற்றவர்களுக்கு உதவ முடியும்? அவர் மற்றவர்களுக்கு உதவ விரும்பினாலும், எங்காவது ஒரு தவறைச் செய்துவிடுவார்.

நீங்கள் இங்கு ஒன்று கூடினால், இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதிலும் உள்ள மக்களுக்கு நீங்கள் உதவ வேண்டும். எனவே முதலில் உங்களுக்கு நீங்களே உதவிக் கொள்ளுங்கள், உங்களை வலுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தியானத்தை நீங்கள் தவறாமல் செய்கிறீர்களா என்பதை எப்போதும் சரிபார்க்கவும். யாராவது கூறலாம், “ஓ, நான் தம்ம சேவையில் மிகவும் ஆழ்ந்துள்ளேன். எனக்கு நேரமில்லை. இரவு பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டு மணி வரை மக்கள் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கிறார்கள். நான் இந்த சேவையில் மூழ்கி இருக்கிறேன். நான் எவ்வாறு தியானம் செய்வது? சேவை செய்வதும் தியானம் தானே.” ஓ, அறிவற்றவனே! நீ என்ன சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறாய்? உனது விபஸ்ஸனா பயிற்சிக்கு உனக்கு நேரமில்லை, உனது மனதைத் தூய்மைப்படுத்த உனக்கு நேரமில்லை, ஆனால் மற்றவர்கள் எவ்வாறு அசுத்தங்களிலிருந்து விடுபடுவது என்று நீ கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்! இது நடக்க அனுமதிக்காதே. மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், உனது சொந்தப் பயிற்சியைக் கைவிடக் கூடாது, உனது தம்மம் பலவீனமடைய அனுமதிக்கக் கூடாது. உனது சொந்த அசுத்தங்களை நீக்கும் பணி குறைந்துவிடக் கூடாது. உனது முழு கவனத்தையும் அதன் மீது செலுத்து, பின்னர் சேவை செய்: இதுதான் உண்மையிலேயே பயனுள்ள சேவையாக இருக்கும்.

இப்போது நீங்கள் இங்கே இருக்கும்போது, உங்கள் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள், தம்மத்தில் நான் என்னை வலுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், பின்னர் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் தம்மத்தில் என்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டால், மனம் மகிழ்ச்சியாலும் தூய்மையாலும் நிறையும். மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைக் கண்டு, மற்றவர்களுக்கான கருணை கலந்த மகிழ்ச்சி (முதிதா) நமக்குள் எழும், வெறுப்போ பொறாமையோ இருக்காது, தூய்மையான கருணை மட்டுமே இருக்கும்.

மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியில் ஏற்படும் இத்தகைய மகிழ்ச்சி உங்கள் சொந்த விழிப்புணர்வை வளர்க்கட்டும், அது உங்களது சொந்த மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கி உங்களது தம்மத்தை வலுப்படுத்தட்டும், மேலும் சேவை செய்யும் போது தூய்மையான கருணை எழட்டும். எதையும் பெறுவதற்காக அல்ல. “நான் நிறைய சாதித்துவிட்டேன்.” ஓ, மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சி எழும்போது, நீங்கள் நிறைய சாதித்துவிட்டீர்கள். அப்போது நல்ல குணங்கள் (பாரமிகள்) அதிகரிக்கின்றன. நாம் இறுதி இலக்கை நோக்கி மேலும் மேலும் நெருங்கி வருகிறோம், மிக அருகில் வருகிறோம். சாதிப்பதற்கு வேறு என்ன இருக்கிறது? இந்த புரிதலுடன் பணியாற்றுங்கள் மற்றும் இந்த மாநாட்டில் பெரும் வெற்றியைப் பெறுங்கள். மேலும் இந்த மாநாட்டிற்குப் பிறகு, இதைச் செயல்படுத்துவதில் நீங்கள் பெரும் வெற்றியைப் பெறுவீர்களாக. உங்களது சொந்த நலனையும் மற்றவர்களின் நலனையும் அடையுங்கள்.

நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்களாக! நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்களாக! ●